

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenne petiti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Srbski knez Milan

se vrača iz Carigrada, kamor je bil šel poklonit se sicer le po imenu in po videzu vrhovnemu gospodarju Srbije, turškemu sultanu, v svojo domovino domov. Bil je to pot, na kateri se je srbski knez težko odločil. Srce ga nij vlekelo v glavno mesto poglavarja onega naroda, ki je pred 400 leti uničil kulturno slovansko državo Srbijo in srbski narod tako dolgo v robstvu in duševnem spanju tiščal, ter še vedno ima v kruti oblasti večjidel Srbstva namreč Hercegovino, staro Srbijo, Bosno, brez katerih pak nova srbska država dolgo biti ne more, nego je prisiljena lepim ali silnim pôtém izviti jih Turku iz rok. Vsak Srb ima le enega naravnega izvirnega sovražnika, in ta je Turek; k sovražnemu sosеду pak se navadno ne hodi na poklonske pohode.

Ako torej srbskega kneza nij moglo voditi srce, ne čut, vodila ga je ona računajoča politika, ki terja od domoljuba, da zna i zatajiti sam svojo osebnost, da za svojo domovino kaj doseže.

In Srbija je po mirnem potu uže marsikaj dosegla, na pr. belgradsko trdnjavo in izseljenje Turkov iz Srbije.

Zdaj ima dve vprašanji, ki sti našim bralcem znani, vprašanje posestva Mali Zvornik in še veliko važnejše, za razvoj Srbije na ravnost epohalno vprašanje srbske železnice. Turška vlada se je dozda vedno branila Srbom ustreči in posebno je v vprašanji, kje in kako naj se srbska železnica, ki se ima zidati, s turško zveže, velike zavire dobri srbski progji stavila. Da te zavire podere, moral se je srbski knez premagati in iti na poklone k sovražnikom, s katerimi

se bode nekđaj ali uže on ali njegov naslednik sigurno na život in na smrt meriti moral.

V Carigradu so Turki srbskega kneza sprejeli ne kot po imenu in videzu vazala svojega carja, nego kot vladajočega samostalnega monarha. Zdi se, kakor da bi iz tega bila videti vsa turška ošabnost, ki se počasteno čuti in kateri laska domišljavost, da je še vendar nekaj. Kakor je iz te slabostne samozadovoljnosti izvirala velika turška uljudnost in prijaznost, tako utegnejo tudi praktični politični rezultati za Srbijo pokazati se, za Srbijo, ki dan denes ne more še velicnih narodnih činov doprinesiti, nego se mora na nje le pripravljati.

Po gori omejenem je čisto naravno in lahko uganiti, kako se srbsko občinstvo temu potovanju nasproti drži. Zmerni in hladnokrvni elementi izpoznavajo, da je za zdaj Srbom najprikladnejše enako mirno postopanje, katero pridobiva počasi a gotovo kolikor največ more, če je prav malo. Ti mirni elementi so v Srbiji odločilni. Za to v tamošnjem časopistvu ne vidimo nobenega protivja, nego z velikim zadovoljstvom se tiskajo tu poročila o sijaji, s katerim se srbski knez obdaje.

Drugače pa sodijo burnejši srbski elementi, posebno zunaj Srbije. V Novem Sadu izhajajoča Miletičeva „Zastava“ se močno huduje nad srbskim knezom, da je tako spozabil sebe in svoje ime; po „Zastavi“ nij Srbu nikakor drugače Turka obiskati, nego s sabljo v roci. — Kakor se vidi, je to vse lepo in dobro, kaže pogum in hrabro srce, vročo ljubezen do naroda in boljše bodočnosti, ali — za zdaj bi morda Srbi z glavo

ob skalo udarili in sebe ranili, ako bi po tem receptu svojo politiko obrnili.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. maja.

Novica, da nekateri višji krogi nameravajo *Smerlinga* za ministra napraviti in Auersperge odpraviti, zadaje nekaterim nemškimi novinam resen strah. „Tagespost“ na pr. si prizadeva dokazovati, da Smerling nij mogoč. Za nas Slované je Auersperg ali Smerling vse eno.

Avstrijskim *škofom* je — kakor oficijozna „Bohemia“ piše — papeški nuncij Jacobini iz Dunaja pisal, naj bodo nasproti konfesionalnim postavam zmerni. Juha se vendar ne je tako vroča kakor se kuha.

Praška „Nation“ nasvetuje v očigled tega, da nameravajo avstrijski Nemci svoj občni „parteitag“ napraviti, naj bi se tudi slovanski veljaki vseh avstrijskih narodnostij vendar enkrat sešli in enkrat vendar slovansko-avstrijsko skupno taktiko dogovorili kot Slovani. Kedaj pridemo do izvršitve te lepe misli?

Socijaldemokratično delavsko društvo „Gleichheit“ v *dunajskem Novem mestu* bo razpuščeno.

Cerkveni narodni zbor *ogerskih Srbov* je s kraljevsko naredbo od 15. t. m. sklican na 11. julija v Karlovec. Volitve za ta zbor bodo med Srbi v Sremu, granici itd. razpisani na podlogi volilne postave od 29. maja 1871.

Vnanje države.

Poljski emigranti so pri navzočnosti *ruskega* carja v Londonu vložili peticijo o amnestiji. Grof Šuvalov je odgovoril prinesiteljem, da smejo iti vsi Poljaki v svojo domovino, razen onih, ki so umora krivi.

Organi *francoske* levice se o Brogliejevem propadu pišejo uni sono: dissolution! razpuščenje narodne zbornice! „Répu-

Listek.

Silverija.

Prizori iz mehikanskega življenja.

(Francoski spisal Lucien Biart.)

IV.

(Dalje.)

Ko drugo jutro pridem s svojih obiskovanj, zagledam osupnen Silverijo na kanepeji mojega kabineta.

— Za bolnico, rečem stiskaje jej majhene ročice, je pač jako neprevidno hoditi okoli takrat, ko solnce najbolj pripeka.

— Temu ste vi uzrok, doktor, vi ste mi vzeli spanje z vašo včerajšnjo historijo.

— Pa ste se menim da vsaj kaj premislili.

— Da, veliko. Vi ne morete misliti, kako sem ginena od ljubezni do ubogega don Diega. Kako se mora ljubiti, doktor, da se pride do takih idej!

— Premislite vendar, Silverija, vskliknem razžaljen zaradi njenih nepričakovanih besedij, kaj bi se bilo zgodilo, ko bi se bil včeraj posrečil temu banditu poskus umora?

— Molčite, reče deklica, vstane, ter mi položi roko na usta. Stari moj prijatelj, jaz vas več ne priznavam za takega. Da vi o kom slabo govorite!

— Slabo ne, Silverija, a resnico vedno.

Jaz začnem hoditi sem ter tja, da bi skrtil svojo razburjenost. A devotka se mi obesi za roke, hodi za menoj, ter me počasi obdrži, da obstojim. Lasé si je bila prav koketno zvila po indijskem običaji, ter se je bila zavila v rudečo ruto iz kitajske volne. Prosi me, naj jo jaz odvijem. Kakor metulj iz ličinke, tako pride Silverija iz rudeče rute oblečena v tanko, sivkasto obleko, katere ramen in vratu nij pokrivala.

— Ali ima zaupanje do mene? jo vprašam po dolgem molčanji.

— Da; jaz vem, da ste moj prijatelj.

— Toda Warren, župnik, licencijat, ti so tudi vaši prijatelji. Kaj pa hočejo? Vašo srečo.

— Njihov cilj je legák: naj me poroče z don Diegom.

— Smrt bi bila boljša za vas, nego to, ubogo dete moje.

— Tedaj ozdravite me, kajti brez tega gotovo umrem. Pridobili so vas na svojo stran, doktor; dajte se pridobiti za mojo. Midva potem veliko premoreva.

Jaz začnem govoriti zopet na korist pameti. Silverija, oči na pol zaprte, me gleda preko trepalnic, ki so zaplapotale včasih kakor male perute tiča, ter me pazljivo poslušá. Začnem jej popisovati Diega. Ali nij rekla, da se sme govoriti o lupeži, kar se hoče, samo da se govori? Jaz naenkrat omolknem.

— Kako ste res dobri, doktor; kako mi je žal, da ste zaradi mene žalostni! Vas poslušam rada; ako me kdo spreobrne, me

blique française" o tej točki z veliko premišljenostjo piše: Sè stališča narodne zbornice pomeni Brogliejev padeč, da se vsak poskus konstituiranja razbije ob „veto“ zbornice, ki si je sicer sama prisvojila oblast konstituiranja, a ki je zaradi razcepljenja brez moči, to oblast izvrševati. Gospod Thiers, katerega zasluge se pač ne dajo primerjati z malimi Brogliejevimi, je padel 24. maja 1873, ker je 22ega prinesel v zbornico postavo o organiziranji takozvane konservativne republike; gospod Broglie je padel 16. maja 1874, ker je 15ega predložil postavo o organiziranji septenata. To dvojno izkustvo je odločilno. Vsakega bode podučilo, kateri bi imel željo v prid kakega od režima posnemati izgled teh dveh državnikov, in zmožnost narodne zbornice, da bi konstituirala, je obsojena k nemoči. Sè stališča dežele pomeni padeč vojvode Broglie definitivno propast sistema „bojujoče se vlade“, ki se je začel 24. maja ter je hotel „moralni red“ na Francoskem zopet ustanoviti. Priznati se mora, da se narod zastopnikov tega sistema nij vstrašil in se nij dal razljutiti. Francoska ne bo brez zadovoljnosti čula, da je osvobodena verig in vezij te nazadnjaške politike. S tem se pa še ne sme reči, da je situacija dobila novo obliko. Razmerá med deželo pa med narodno skupščino je uže davno znana. Dežela hoče vlado; sedanja narodna zbornica pa je ne more narediti, ker nema kompaktne, resne in trajne majoritete. Pač pa se da majoriteta najti v deželi. Do dežele se treba torej obrniti, ako se hoče našemu nesrečnemu narodu dati uravnave, katere terja kot najsigurnejšo podlago miru, svobode in reda. — Organi desnega centra pak imajo neumno misel, da nazadnjaško stvar nij še izgubljena.

Politični dueli na Francoskem zdaj posebno cveto. Tako se je vzdaj vprašalo vojvodo Audiffret-Pasquier, da-li bi hotel vstopiti v ministerstvo. A on je odgovoril, da ne, češ da bi se kot minister moral dvojitati i z desnico i z bonapartisti. — Se-stavljenje kabineta dela Goulardu veliko težav, in nij določeno, da-li hote vstopiti vanj možje, katere smo nedavno imenovali. Skrajni desničarji so sklenili, da bodo proti vsakemu ministertvu, ki bi postavilo na dnevni red konstitucionalne postave. Bonapartisti nočejo deleža pri kabinetu.

Španjska severna armada je pregnala Karliste z gore Abril. General Pavia je dal svojo demisijo, katere pak Serrano nij sprejel.

Dopisi.

Iz Celja 17. maja. [Izv. dop.] Zbor celjskih delavcev se je vršil denes 17. maja.

vi. Toda govoriva o čem drugem. Ali hočete? Dajte mi pokazati vaš talisman.

— V dnu vsega tega je vprašanje, da-li življenje, da-li smrt, dete moje; ako vi ne mislite na to, pak jaz mislim.

— Kak labirint! vsklikne devojka. Ali imam toliko svobode, da smem ljubiti, ali ne? Še enkrat: počakajmo, naj deluje čas, doktor? Vi čestokrat pravite, da čas vse odkrije.

Moral sem ustreči svojeglavi deklici, moral sem jej pokazati tapirjev parkelj. Ona ga ogleda od vseh strani, držaje ga s koncem prstov.

— Ali prav za gotovo veste, doktor, da to nij pravi talisman?

— Ko bi imel najmanjšo moč, odgovorim jaz, bi bila Silverija Martinez uže popustila svojo budalost.

— Pa vi nijste vedeli, zakaj je don Lucio hotel imeti ta parkelj?

— Ne, pa se tudi ne brigam zakaj.

Na dnevnem redu sta bili dve točki in sicer „stališče avstrijske delavske stranke“ in „namen in koristi delavskih društev“. — Neki Klančnik je hotel razložiti navzočnim, katerih je bilo jako malo, v nemškem 2 1/2 ure trajajočem, po brezštevilnih delavskih skupščinah uže prežvekanem govoru omenjeni dve točki. — Govornik se je bil vse tako dobro na pamet navadil, da ga skoraj nihče razumeti nij mogel, ker je sicer dobro iztuhtane stavke izključljivo samimi tujimi izrazi prednašal, kar je delavcem, posebno tu po celjskej okolici sedaj še nerazumljivo. Usnjar postavim, kateri ves teden obdeluje in strže kože in nikdar ne zahaja v omikanejšje kroge, kjer bi si prisvojil parlamentaričen jezik, ne more razumeti govorov, kakoršne si je denes omenjen govornik (seveda po tujem uplivu) na pamet naučil. Delavec zahteva najprej razložbo volilnega prava, za katero je govornik denes vrlo simpatiziral, a ne, da se mu agitacija vsiluje za stvar, o katerej niti pojma nema. — Sicer pa delavsko društvo v Celji stoji na čisto nemškutarskih nazorih in dokler se po slovenskem Štajerji društva snujejo, katera zasledujejo takove politične tendence, ne bode nikdar kruha iz moke.

Državni poslanec Foregger je denes na večer sklical svoje volilce v gostilno „k volu“ hote se tam opravičiti o svojem delovanju med drž. zborom. Iz tega opravičevanja nastali so sami toasti, sploh pa ne bi bilo konsekvantno, ako bi mnogo pisali o „parlamentaričnej ničli“, kakor je Foreggerja dunajsk ustavoveren časnik imenoval.

Uže dva večera po tukajšnjih gostilnah in kavarnah plinova svečava neče goreti. Brž ko ne je vodstvo plinove tovarne vsled slovesnega sprejema nemškutarskega poslanca Foreggerja pozabilo na reguliranje, pa celo to je skoraj nemogoče, ker v gostilni „k volu“ na večer, ko je Foregger se svojim volilcem opravičeval — plin nij hotel goreti.

Domače stvari.

— (Kranjska trgovinska zbornica) ima drevi sejo v magistratni sobani.

— (Kranjsko planinsko društvo) napravi v nedeljo popoldne ob 3. uri izlet na Javornik.

— Kako so ljudje srečni, da nijso zvedavi!

Doktor, ali mi hočete posoditi vaš talisman? Zagotavljam vas, da ga ne bom rabila za slab namen.

— Porednica! rečem jaz, ter vržem parkelj nazaj v stekleno omaro.

Silverija se na ves glas zasmee; potem pregleda mojo zbirko.

Nekdo pride po-me, da bi šel v bolnišnico.

— Ali hočete, da vas spremim domov? vprašam obiskalko.

— Ako dovolite, doktor, počakam tukaj, pa bodem ogledovala vaše zverine, da se solnce na horizontu malo nagne.

— Ali boste premišljevali?

— Jezus, saj drugega ne morem delati; čujte, jaz se naslonem na vaš kanapej, potem bodem pa dremala, tako dolgo, da zaspi. Kadar se vrnete, me pa izbudite.

Ko se vrnem iz bolnišnice, izvem, da je Silverija kljubu veliki vročini odšla sè svojo

— („Uradno“ potovanje.) Namestovalec c. kr. deželnegá načelnika g. Metternich spremljan od sekretarja g. v. Vesteneka, potuje po političnem okraji Logatec-Planina.

— (Z Notranjskega) se nam piše: Slavinska občina je volila 17. t. m. novega župana. Izvoljen za župana je bil z večino glasov Matija Križaj, kateri je ob času volitve za državni zbor glasoval za dr. Razlaga. Smemo se nadejati, da bo tudi za naprej kakor župan glavne županije Slavinske delal na narodno-liberalni podlagi za korist in blagor občine in države. Sploh pa tudi pričakujemo od njega da bi v značajnosti posnemal skozi 40 let bivšega župana Antona Klemenca iz Rakitnika, kateri je posebno pokazal svoj značaj ob času volitve za državni zbor, ker se nij dal pregovoriti nadležnim fanatikarjem, temuč volil je po svojem prepričanji dr. Razlaga.

— (Iz Vipave) se nam piše: Slana je tudi pri nas veliko škode naredila posebno brajdam prek vode Vipave.

— (Vipavske črešnje) smo dobili 19. t. m. prve v Ljubljano.

— (Iz sredine Krasa) se nam piše 18. t. m.: Do četrtka smo imeli južno vreme, v petek pa je začela mrzla burja pihati in v soboto zvečer burja vtihne in nebo se razjasni, s katerega vremena se slana naredi. Kako je bilo žalostno zjutraj, ko je začelo solnce prigravati, tretji del trt (po dolinah in žlebovih vse) je poparjenih, fižol ves uničen, krompir, ki je ves poparjen, se nadejamo da bo v novič pogal.

— (Potres.) Iz Zagorja pri Št. Petru na Notranjskem se nam piše 19. maja: Denes proti 5. uri čutili smo tukaj zopetjako močen potres, trajajoč kakove tri sekunde. Prišel je od severne strani. Isto tako zazibala se je zemlja denes popoldne tudi okolo 5. ure, a ne tako močno ko zjutraj. Škode nij znatne zapaziti, a vendar je tu i tam zid razpokal. — Pri nas smo imeli pretekle dni jako mrzle s snegom, a tudi slana je sledila za temi ter veliko škode proizročila.

— (Iz Bleda.) Po vseh nemških časopisih je bila zadnje dni brati novica, da je blesko jezero v pravdi, ker hoče posestnik blejske graščin g. Viktor Ruard sam go-

spremljevalko, malo preden sem jaz prišel. Zvečer smo se zopet posvetovali, Warren, moja prijateljca in jaz. To se je godilo štirinajst dnij, a brez vspeha.

Med tem je mlada devojka zbledela in shujšala. Prej leniva zdaj nij imela nikjer obstanka. Hotela je na tanko pregledati svoja posestva, ogledavati don Lucijeva dela, do katerega jo je navdajala, kakor je bilo videti, tajna simpatija. Spremljana od svojega varovalca je večkrat prav daleč jahala. Včasi je nasproti prišel Diégo. Silverija se je zagledavši ga vselej stisnila k Warrenu, kakor bi hotela tega pokriti sè svojim telesom, skrb, katera je Warrenu jako genila.

— Silveriji jed ne tekne, doktor, mi reče enkrat Warren. Njena resignacija me spravlja v obup; alž je bode pač treba poslati v klošter?

Jaz nijsem vedel odgovoriti ničesa, in žalostna sva si stisnila roki k ločitvi.

(Dalje prihodnjič.)

spodar nad jezerom biti ter je v tem smislu vložil proti nekaterim občinarjem v Bledu tožbo motenja posestva. Kakor mi iz dobrega vira pozvedamo, je c. kr. sodnija v Radovljici tožbo g. Ruarda odbila. Iz tega se vidi kako neresnično je bilo naznanilo v „Laib. Ztg.“, katero je govorilo kakor bi pravde niti ne bilo, ker je jezero od nekdanj g. Ruardova lastnina.

— (Železniška hitrost.) Rudolfova železnica posebno hitro vozi. Iz Ljubljane pride „Slovenski Narod“, ki ga nocoj ob 8. ali 9. na pošto damo, jutri popoldne ob 4. In n. p. „Laib. Tagblatt“, ki izide in se tu izdaje — denes zvečer ob 6., se tudi po brzi železnici do Loke vozi do jutri ob 4. popoldne.

— (Od Zidanega mosta) se nam piše, da se je pol ure od tam tako velikanska skala s hriba utrgala in na železnico zdrsnila, da je brzovlak moral dve uri čakati, da so med tem skalo razstrelili in z železnice odstranili. Nesreče nij bilo nobene.

— (Ir Griž) pri Celji se nam piše 19. maja: Pri nas se je neka tatovska družba skupaj spravila, katera uže skoz štiri tedne vsak večer naše vinske kleti, kašče, mlino in hleve obiskuje in krađe, ne da bi mogli dozdat enega ali drugega teh tatov zasačiti. Pri občinskem predstojniku se je uže več kmetov pritoževalo ali vse zastonj; on se ne zmeni za to. Tako so tudi v Bezovniku pretečeno soboto večer blizu 4 vedre vina ukrali, in ko je drugi dan tukajšnji duhovnik neko novo kapelico žegnat prišel, mu hoče gospodar z vinom postreči — a najde sod prazen. Ali se temu ne da v okom priti? Vprašamo tiste, kateri bi imeli pomagati: Zakaj pa davek plačujemo, če država ne bo skrbel za našo varnost?

— (Predrzen tolovaj.) Iz Cirknega na Goriškem se nam piše: Pred desetimi dnevi prideta na večer dva tujca, še precej dobro oblečena, h kmetu Jeromu v Cerkljanskem vrhu. Vprašata ali bi bilo kaj goved na prodaj. Gospodar Jerom jima reče da zdaj nič, a vendar, ker sta želela, jima gre živino v hlev pokazat. Potem prosita, ker je bilo uže pozno v noč, da bi jima dal prenočišča, kar jima rad dovoli. Po noči ko se vse spat vleže in zaspi, tujca luč prižgeta, zbudita gospodarja in terjata od njega tisoč goldin. ako ne, ga vstrelita. — Gospodar jima pravi, da denarja nema nič pri hiši, pa tolovaja mu ne verujeta, ter hočeta po sili denar. Eden varuje ženo, drugi se pa da peljati z revolverjem v roci po shrambah. Ko v klet prideta se gospodarju posreči, da se tolovaju izmuzne, pokliče naglo posle, a tolovaja med tem časom pete odneseta. Naznanilo se je žandarmeriji, a nij jih mogla izvohati. Kaj se zgodi v četrtek 14. maja. Isti kmet Jerom se je namenil iti v Loko po vino in gre o polnoči v hlev, da bi konjem položil, a kako se prestraši ko ne najde nobenega konja več v hlevu, hitro naznani žandarmeriji a ker je v noči bilo žandarji nijso mogli slediti, toliko so pa vendar izvedeli, da so šli konji ob 4. zjutraj skozi Idrijo. Ti jo hitro krenejo za njimi in še le eno uro od Ipave na Braniški cesti proti Trstu ga doidejo, ko pa tat vidi, da so mu žandarji za petami pusti konje, ter ubeži v hosto. Lovijo ga sicer še, a težko da ga vjamejo. Naši Cerkljanski žandarji, slovenski fantje, izvrstni v vsakem obziru, so konje nazaj prijahali.

Pravijo da je bil tat eden tistih, ki sta hotela denar imeti. Sicer se gode nekaj časa sem po naših samotah mnogovrstne tatvine.

— (Iz Cerknega) se nam dalje piše: Pred tremi dnevi je dala komisija izkopati na Bukovem neko ženo ki je uže enajst dni v grobu ležala. — Tašča njena je na sumu, da bi jo bila ostrupila. Kemična preiskava bode stvar razjasnila. — Še zdaj nemamo lepega vremena; orehi so pozebli in tudi drugo sadje posebno po hribih ne kaže kaj dobro.

Razne vesti.

* (Dvajset ljudij utonilo.) Ogerski „P. Naplo“ pripoveduje, da je več semenarjev dalo se z živino vred na brodu prevazati črez reko Samoš, ko je voda visoka bila. Na sredi reke se vrv utrga in preobložen brod preobrne. Dvajset ljudij in dosti živine je utonilo.

* (Ladja „Belizar“ se je utopila) na ruski reki Volgi. Lastnik je parobrodni kotel preveč zakuril, da bi drug parobrod v hitri vožnji došel in prekosil. A kotel je počil, in mnogo ljudij je ob življenje prišlo.

* (Škof iz Linca znani Rudigier) je 18. t. m. peljal se od birmovanja domov in v nesrečo prišel. Konji so se mu namreč splašili, voz je pal v globok prepad, in škof je nekoliko ranjen na glavi. Ko bi se bila tako obžalovanja vredna slučajna nesreča kacemu „svobodu“ pripetila, precej bi bili gospod Luka Jaran kak „božji prst“ videli v tem.

* (Nedolžen v ječi umrl) je neki trgovinski pomočnik v Braunschweigu. Njegov gospodar je zapazil, da mu je iz kase mnogo denarja ukradenega. Obdolžil je svojega pomočnika, ki je ključke imel in mu rekel: ako se udaš, da si ti tat, te ne bom sodniji naznanil, sicer pač. V svojem strahu da bi pred sodbo prišel in se opravičiti ne mogel reče pomočnik, da je res on tāt. Precej potem ga gospodar pri sodniji naznani in pomočnik je bil zaprt 8 mesecev. V ječi je zbolel, ko se med tem najde, da je drug zločinec pravi tat. Prekasno je bilo za ubogega pomočnika, ker predno je sodnija izrekla, da je nedolžen, je uže — umrl.

* (Priprost oče.) Nek oče svojemu sinu v mesto piše sledeče pismo: „Moj sin! Če si Ti zdrav, smo mi tudi zdravi. Tukaj ti pošljem eno staro sukno, pa si daj novo narediti iz nje. Mati Ti, ne da bi jaz vedel, pošilja te-le tri goldinarje. Dobro jih obrni, če ne si osel, jaz pa sem tvoj zvesti oče.“

* (Majnikovo vreme.) Ker je letos majnik tako čuden, bode bralce morebiti zanimalo zvedeti, kdaj so bili tudi tako hudi majniki. Leta 1870 je bila zima strašno ostra, in je trajala več ko do polovice maja, leta 1512 je sneg celo v gorki Italiji še v maji ležal, leta 1430 je umoril mraz v maji trte po Nemškem, l. 1305 je padel v maji visok sneg, in najbolj mrzli majnik je bil l. 1187, kajti sneg je zapadel takrat še 17. maja in je ležal do junija.

* (Čudna kuga) se je pokazala v Aziji v kraji starega Babilona in strašno mori. Beduini še turških zdravnikov ne puste blizu, temuč jih z orožjem proč pode, tako se še ne ve kakove sorte je kuga, ki se vedno širi.

* (Maček za kokljo.) V neki vasi na Češkem ima gospodinja velikega mačka. Koklja ji je valila jajca, a kadar je šla z gnezda iskat si živeža, vselej je čakal maček uže na to, da se je vsedel on takrat na jajca. Ko je koklja zvalila piščeta, je hodil maček žalosten okoli, tako dolgo, da mu je gospodinja naredila gnezdo in dela va-nje nekaj jajc, na katerih maček zdaj sedi. Ali bo kaj zvalil ali ne, tega gospodinja še ne ve.

Narodno-gospodarske stvari.

Nova postava o zemljiščnih knjigah za Kranjsko.

(Konec.)

3. Kako je postopati, kadar se napravljajo zemljiške knjige.

e. Spisovanje zemljeknjižnih vložkov.

§. 28. Ko so končane obravnave po ugovorih zoper posestne pôle, je pisma, tika-joča se deželno-knjižnih nepremičnin, predložiti predsedniku deželne sodnije v Ljubljani, vsa druga pisma pa predsedniku sodnije prve stopnje, v čegar okraju leži tista katasterska občina, o kateri se je pozvedevalo, v preskušnjo, ali se je postopalo pri pozvedovanju po postavah. Ako se zapazijo manjkljivosti, se morajo odpraviti po pravnih naravninah, in če je treba, so vpeljati nove pozvedbe. Pisma, katera se poznajo, da so v redu ali katera so popravljena, je pošiljati potem sodniji, katera je poklicana, voditi zemljiške knjige, da ona sestavi zemljeknjižne vložke. Zemljeknjižni vložek o kakem deželno-knjižnem telu, katerega deli se nahajajo v več ko eni katasterski občini, je sestaviti še le tedaj, ko dojdejo vse posestne pôle, katere obsegajo dele tega deželno-knjižnega tela.

§. 29. Zemljeknjižne vložke je napravljati po določbah te postave, ter je prenesti v iste zapopadek posestnih pôl. Moči je pa posestne pôle, katere so sestavljene v obliki zemljeknjižnih vložkov, rabiti kot take, ako se vjemajo vpisi v določbah o zapopadku listov zemljeknjižnih vložkov. Pod enacimi pogoji morejo tudi zemljeknjižni izpiski, kateri zastopajo glavne knjige, ali njih deli nadomestovati zemlje-knjižne vložke, katere je na novo sestaviti, ali teh vložkov posamne liste.

§. 30. V zemljeknjižne vložke tistih nepremičnin, katere so bile dozdat vpisane v zemljiški knjigi, se morajo prenesti zemljeknjižni vpisi tikajoči se teh nepremičnin, kateri se po svojem predmetu vjemajo s splošno zemljeknjižno postavo. Prenašanje že izbrisanih vpisov je pa opustiti. Tako isto je opustiti prenašanje vseh privatnih terjatev, pri katerih nastopijo pogoji vmrtvenja (amortizovanja), ako dolžnik v obroku, ki se mu ima odločiti na najmanj 14 dni, prosi, da se terjatve ne prenesejo.

§. 31. Vložek za nedeželno-zemljeknjižna tela, katerih deli leže v več katasterskih občinah, je vpisati v zemljiška knjigo tiste katasterske občine, v kateri se nahaja glavni del; in ako bi bila o tem dvomba, je izjava posestnika odločilna. O vseh, v kaki katasterski občini nahajajočih se nepremičninah, ki spadajo k zemljeknjižnim telom, katera nijso zapopadena v zemljiški knjigi te občine, je sestaviti kazalo in to položiti v zemljiško knjigo. V tem kazalu je zaznamovati zemljeknjižne vložke, h katerim spadajo one nepremičnine. V tem smislu je ravnati, ako se potem, ko so se že napravile zemljiške knjige, učini, da se zloži več zemljeknjižnih tel v eno. Taka zložitve, naj se že razteza čez enega ali več sodnijskih okrajev, se pa ne sme izvršiti pred pretekom obroka določenega po postavi od 25. julija 1871 drž. zak. št. 96 za napoved obremenilnih pravic.

§. 32. Kadar so obravnave postopanja, katere je vpeljati po postavi od 25. julija 1871 drž. zak. 96, dognane, in se je, kakor je to morebiti ukazala viša deželna sodnija na podlagi §. 18 une postave, izvršil prenos starih bremen, tedaj se morajo zemljeknjižni vložki, katere je zložiti v eno glavno knjigo, preskrbeti z zaporednimi številkami, kolikor se nij to že storilo, in jih v primernem številu zvezati. Vsak zvezek je zaznamovati z zaporednimi številkami, ter mora sodniški predstojnik zapisati število strani na prvem listu, se podpisati in uradni pečat zraven pritisniti.

f. Kako se hranijo pisma o napravljanji.

§. 33. Pisma o napravljanji zemljiških knjig se ohranijo pri tistih sodnijah, katere imajo te knjige voditi.

4. Kaj imajo občine priskrbeti.

§. 34. Občine imajo priskrbeti pisarniška prostorja za uradne obravnave, jih vzdrževati v spodobnem stanu, ter skrbeti, ako je treba, za kurjavo in podporo uradnega delovanja.

5. Kako je postopati, kadar se zemljiške knjige dopolnujejo ali v drugo napravljajo?

§. 35. Določbe o postopanju pri napravljanju zemljiških knjig je tudi tedaj v tem smislu rabiti, kadar je pozneje zemljiška knjiga po vpisu kake nepremičnine, katera še nij vpisana v nobeni zemljiški knjigi, dopolniti, ali kadar je cela glavna knjiga ali nekoliko te knjige zopet napraviti zato, ker se je izgubila, ali nij za rabo.

6. Kedaj pride ta postava v moč in kdo jo izvršuje?

§. 36. Ta postava pride v moč na dan razglašanja.

§. 37. Zvršiti se ta postava naroča pravosodnemu ministru, kateri ima v ta namen potrebne izvršilne naredbe izdati.

Na Dunaju dné 25. marca 1874.

Franc Jožef m. p.

Glaser m. p.

Poslano.

**Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni
Revalesscière du Barry
v Londonu.**

Nobena bolezen ne more izvrstnej Revalesscière du Barry zoperstaviti se in odstrani taista brez leka in brez stroškov vse bolezni v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, nahuho, kašelj, nepraviljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času noščnosti, scalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekem zopredstavljala se:

Spričevalo št. 57.942.

Gleinach, 14. julija 1873.

Vašej Revalesscière imam razen Bogu v mojih strašnih boleznih v želodci in čutnicah življenje zahvaliti.

Janez Godec,

provizor fare Gleinach,
pošta Pod goro pri Celovci.

Spričevalo št. 62.914.

Weskau, 14. septembra 1868.

Ker sem dolga leta za kronično bolezen zlate žile, na jetrah in zapor vsakovrstne zdravniške pomoči brez uspeha rabil, sem pribežal v svoji obupnosti k Vašej Revalesscière. Ne morem se ljubemu Bogu in Vam dovolj zahvaliti za dragi dar narave, kateri je za-me velika dobrota bil.

Franc Steinman.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah á 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lonči Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Umrli v Ljubljani

od 15. do 18. maja.

Marija Lukančič, žena krčmarjeva, 46 let, za spridenjem vranice. — France Friedrich, sin trgovske vdove, 8 let., za prisadom. — Franciška Hlebš, zidarsk otrok, 5 tednov, za božjastjo. — Franciška Borufka, otrok mašinskega kurjača, 5 let, za oslabljenjem. — Viktor Merlak, najdenec, 6 l., za oslab-

ljenjem. — Jera Bradulja, mokarska udova, 50 let, za boleznijo okrog osrčja. — Alfonz Knezevič, fotograf, star 38 let, kapucinsko predmestje št. 13, za oslabljenjem pljuč. — Julijana Hočevnar, otrok lampista, stara 3 ure, zaradi prezgodnjega rojstva. — Marija Sava, osobenjica, stara 36 let, v civilnem špitalu, za srčno boleznijo.

Tujci.

20. maja.

Evropa: Pibernik iz Laserbacha. — Kostner z Dunaja.

Pri **Stonu:** Mandele, potnik iz Zagorja. — Dr. Celestin z Dunaja. — Friedman iz Pešte. — Andruavich, z družino iz Bucari. — Bohutinsky iz Savensteina. — Košir iz Wartenberga. — Rus Fr. iz Litije.

Pri **Maliči:** Kratohvil, Gabriel, Esinger z Dunaj. — Klančik iz Kamnika. — Globočnik L. iz Zeleznikov.

Pri **Zamorci:** Kaliga Carl iz Trsta.

Dunajska borza 21. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gid.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	35	"
1860 drž. posojilo	102	25	"
Akcije narodne banke	980	—	"
Kreditne akcije	223	50	"
London	111	70	"
Napol.	8	93	"
C. k. cekini	—	—	"
Srebro	105	75	"

Odprtje vrta in kegljišča.

Jemljem si čast, naznanjati spoštovanemu občinstvu, da sem prevzel gostilnico

„zur Vereinigung“

v Ljubljani, kolodvorska ulica 127.

Trudil se bodem, da ustrezem vsem terjatvam p. n. gostov gledé kuhinje in pijače kolikor bo moči. K obilnemu obiskanju teh gostilničnih in vrtnih lokalitét, kakor k uporabljavanji kegljišča vabi udano

Ferdinand Michl,

poprej denarnični natakhar na kolodvorski restavraciji v Ljubljani.

(134—2)

Podpisani si jemlje čast naznanjati s tem, da **nedeljo 24. t. m.** odpre v poštini ulici št. 56 (nekdaj „k zlati zaponi“) **ново ustanovljeno**

KONBITORIJO

ter prosi naklonenega obiskanja in zagotavlja najsolidnejšo postrežbo. Naročbe na **bliskošne praznike** se uže zdaj sprejemajo. Spoštovanjem

(138—2)

Eduard Voltmann.

Največja zaloga skoraj vseh obstoječih šivalnih mašin,

kakoršnih do sedaj še nij bilo tu in sicer: originalne **Howe, Singer, Grover** in **Backer** z in brez robnega šiva, **Wheeler** in **Wilson** domačega in tujega dela, od katerih so posebno znane **Baer** in **Rempl, Wilson, Bollmann, Cylinder-Elastic, Germania, Lincoln, Little-Wanzer, Expres, Wilcoes** in **Gibs** i. t. d.

Najboljša mašinska svila (žida) in preja vseh bary, šivanke, olje, aparati, železne in lesene preše za kopiranje i. t. d. po najnižji ceni.

Amerikanske mašine imajo izvirne certifikate, ker brez teh nijso prave. — **Podučevanje** brezplačno in bistveno poroštvo.

Mašine se dobivajo tudi na **obročna plačila.**

Zunaj sprejema moj popotnik (agent) gosp. **M. Grivic** naročila, kateri tudi potrebno podučuje.

(86—8)

Franjo Detter,

v Ljubljani, judovska ulica.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, posebno pa tržiški „Liedertafel“ izrekajo za mnogoštevilno udeleženje pri pogrebu za 19. t. m. pokopanim gospodom

C. St. Kilerjem

tovarničarjem in posestnikom, najsrčnejšo zahvalo

(141)

Žaljuočii ostali.

V Tržiči, 20. maja 1874.

Najnovejšje

denarno srečkanje.

Vleče se **17. in 18. junija** t. l. in se mora v malo mesecih

39.600 dobitkov

odločiti, in sicer (139—1)

ev. **120.000 tolarjev**

ali

360.000, 240.000, 120.000, 90.000 60.000, 48.000, 2 á 36.000, 1 á 30.000, 2 á 24.000, 2 á 18.000, 5 á 14.400, 13 á 12.000, 11 á 9600, 12 á 7200, 28 á 6000, 3 á 4800, 56 á 3600, 152 á 2400 državnih mark itd.

K temu ugodnemu srečkanju povabljamo, naj se sreča poskusi.

¹/₁ originalna srečka 2 tol., 3 gl. 30 kr. a. v.

¹/₂ " " " 1 " 1 " 65 " " "

¹/₄ " " " 15 sreb. gr., 83 " " "

Ako se denar pošlje, izvršujemo vsa naročila na najbolj oddaljene kraje promptno in direktno.

Dobitki se v zlatu ali srebru na vseh krajih izplačajo.

Prospekte na ogled gratis.

Reference o naši firmi podaje vsak hamburšk trgovec.

Vsaka srečka iz našega debita ima našo firmo:

Gebr. Lilienfeld,

Hamburg, Neuerwall 94,

Bank- und Staatspapieren-Geschäft.